

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologiae Mysticae Sive Exercitiorum Spiritualium Admodum Reverendi Patris P. Aloysii Siderei, Alias Vincentii Caraffa, Societatis Iesv Praepositi Generali, Tomvs ...

ex Italico Latino recenter idiomate opera et studio fidelissimi cuiusdam
interpretis donatus

Peregrinus terræ. Fascicvlvs Myrrhæ Siue Considerationes Variæ Super
Plagas Et Vulnera Christi D.N. Itinerarium. Seraphinus. Civis coeli

Caraffa, Vincenzo

Coloniae Agrippinae, 1660

Amor præsens Deo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49469](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49469)

CONSIDERATIO XXII

AMOR DEI,

Amor se ornans.

Quarta conditio, *ornare se, ut illi placeat.* Anima, flagrans amore DEI, fieri semper potest seipsa, non in suis oculis, sed dilecti sui, ut illi placeat, debet, & à quo accipit ornamenta pulchritudinis.

O quis mihi det, quidquid pulchrum & desiderabile est in Natura, quidquid cœleste ac divinum in gratia? Quis mihi det æquare amore Seraphinos? assequi cognitione Cherubinos? gaudere pace Thronos? Quis det Dominium æquale Dominationibus, firmamenta miracula Virtutem, terrere Dæmones instar Phœnitem? Quis det mihi cor tam amplum & spiritum, ut intra se complectatur totum mundum, ut simul Angelis Archangelis, Principatibus, toti confiteamur, lo, feliciter illum perducamus in cœlum?

Totum hoc vellem. & multo plus quam dicam, & unice, *ut illi placeam*, ut illum oblectem, ut placeam beneplacitum ejus: ut grata fiat Sponsi dilectissimo Sponso suo. Si dilectus meus mihi totus locus est in meum bonum; & ego illi intenta sum parte beneplacitum ejus.

CONSIDERATIO XXIII

AMOR DEI,

Amor præsens DEO.

Quinta conditio, *esse cum illo quomodo potest, si non re, saltem cogitatione.* Proprium est Amorem quærere semper præsentiam amati: amor tenet præsentiam: quando realem non potest, tenet

quæ est. O cognitio DEI, bella imago DEI! Gau-
 nguendo Deum, quia habes præsentem DEUM.
 Tu es res carior imagini, quàm suum exemplar.
 Hoc delectatur, quando perfecta est. Leva mentem
 ad Deum, ad tuum Prototypum, ad cœlum, & contem-
 plando hunc perfectam.

Præter hanc imaginem internam, est alia extra DEUM.
 Illa est, excitata internam. Aspice creaturas,
 quæ sunt in illis: cum una advespera, cum al-
 tera devescit. *Qui fecit hac pulchra, pulchrior: qui fecit hac
 sancta, sanctior est.*

O pulchrum florem! sed quid facies illo flore, qui est
 in DEI, *Flos Virginis*, natus in sinu DEI, renatus in
 gremio Virginis? Hic est flos paradisi, temper recens,
 nunquam marcescens. Odorem habet vitæ æternæ;
 sicut solus efficere beatos.

CONSIDERATIO XXIV.

AMOR DEI.

Amor Univerforum.

Esta conditio, amare omnia, quæ ad eum pertinent;
 domos omnes, domos, vestes, imagines: Non habet
 terminum verus Amor DEI: amat interna DEI,
 amat externa: amat Deum, & quidquid est DEI: amat
 Deum in seipso, amat in creaturis. Amat proximum,
 amat vicinum Dei: Mundum, ut templum Dei: ju-
 stitias illas pompas cœli, ac terræ, ut varias vestes, &
 ornamenta Dei; & omnes creaturas, ut specula &
 ædificia DEI.

O quàm magnus est Deus! Magnitudo quæ con-
 tinet omnia. Quidquid est, vel Deus, vel Dei est. Ta-
 men oportet esse nostrum amorem, amorem universa-
 lem, amorem illimitatum. Ama DEUM, & opera DEI:
 semper intra Deum, nunquam extra Deum. *Si intra
 Deum currimus, ubi curramus, intra Deum a-
 mamus, quidquid amamus.* (S. Gregor.)